

Η ασφάλεια των τροφίμων

Οι στόχοι της ευρωπαϊκής πολιτικής για την ασφάλεια των τροφίμων είναι δύο: η προστασία της ανθρώπινης υγείας και των συμφερόντων των καταναλωτών και η προώθηση της εύρυθμης λειτουργίας της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς. Έτσι, η Ευρωπαϊκή Ένωση μεριμνά για τη θέσπιση και την τήρηση προτύπων ελέγχου στους τομείς της υγιεινής ζωοτροφών και τροφίμων, της υγείας των ζώων, της υγείας των φυτών και της πρόληψης της μόλυνσης των τροφίμων από εξωτερικές ουσίες. Επίσης, η Ένωση ρυθμίζει την επισήμανση τροφίμων και ζωοτροφών.

Νομική βάση

Άρθρο 43, άρθρο 114, άρθρο 168 παράγραφος 4, και άρθρο 169 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γενικό πλαίσιο

Στον απόηχο μιας σειράς κρίσεων στον τομέα των τροφίμων και των ζωοτροφών (π.χ. η εμφάνιση κρουσμάτων ΣΕΒ και η ανησυχία για τις διοξίνες), πραγματοποιήθηκε μία ουσιαστική μεταρρύθμιση της πολιτικής της ΕΕ για την ασφάλεια των τροφίμων στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Καθορίστηκε η προσέγγιση «από το αγρόκτημα στο τραπέζι», με την οποία εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο ασφάλειας σε όλα τα στάδια της διαδικασίας παραγωγής και διανομής για όλα τα τρόφιμα που τίθενται σε εμπορία εντός της ΕΕ, είτε παράγονται στην ΕΕ είτε εισάγονται από τρίτες χώρες. Αυτή η νομοθετική πράξη αποτελεί ένα περίπλοκο και ολοκληρωμένο σύστημα κανόνων που καλύπτει ολόκληρη την τροφική αλυσίδα, από τις ζωοτροφές και την υγεία, μέσω της προστασίας των φυτών και την παραγωγή τροφίμων, έως την επεξεργασία, την αποθήκευση, τη μεταφορά, τις εισαγωγές-εξαγωγές και τις λιανικές πωλήσεις.

Επιτεύγματα

A. Γενική νομοθεσία

Ένας κανονισμός-πλαίσιο καθορίζει τις [γενικές αρχές και απαιτήσεις](#) της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές της ΕΕ λαμβάνοντας υπόψη την «αρχή της πρόληψης» ([2.5.1](#)). Ο κανονισμός καθορίζει μια προσέγγιση βάσει της αξιολόγησης του κινδύνου και θεσπίζει γενικές διατάξεις ιχνηλασιμότητας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές. Εισάγει το σύστημα ταχείας ειδοποίησης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές (RASFF), το οποίο επιτρέπει στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή να ανταλλάσσουν ταχύτατα πληροφορίες και να συντονίζουν τις ενέργειές τους για την αντιμετώπιση κινδύνων για την υγεία από τρόφιμα ή ζωοτροφές. Επίσης, θεσπίζει την Ευρωπαϊκή

Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA), αρμοδιότητα της οποίας είναι η αξιολόγηση όλων των κινδύνων που σχετίζονται με την τροφική αλυσίδα και η παροχή πληροφοριών σχετικά με αυτούς τους κινδύνους. Μετά από έναν έλεγχο καταλληλότητας, και ως απάντηση στην Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών σχετικά με το glyphosate, η ΕΕ επανεξέτασε τη γενική της νομοθεσία για τα τρόφιμα, με στόχο τη βελτίωση της διαφάνειας στις εκτιμήσεις επικινδυνότητας της EFSA καθώς και της ανεξαρτησίας των επιστημονικών μελετών στις οποίες βασίζονται αλλά και τη βελτίωση της συνεργασίας με τα κράτη μέλη για την παροχή εμπειρογνομώνων και δεδομένων. Θα αναθεωρηθούν και άλλες βασικές νομοθετικές πράξεις στους τομείς που αφορούν τα νέα τρόφιμα, τους ΓΤΟ, τα φυτοφάρμακα, τα υλικά που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα και τα πρόσθετα τροφίμων, προκειμένου να ευθυγραμμιστούν με την αναθεώρηση της γενικής νομοθεσίας για τα τρόφιμα και να ενισχυθεί η διαφάνεια.

B. Υγιεινή των τροφίμων

Τον Απρίλιο του 2004, στο πλαίσιο της προσέγγισης «από το αγρόκτημα στο τραπέζι» εγκρίθηκε ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο γνωστό ως «δέσμη κανόνων για την υγιεινή», το οποίο αφορούσε [την υγιεινή των τροφίμων, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης](#) και ενός κοινοτικού πλαισίου για [τους επίσημους ελέγχους στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο](#), το οποίο επίσης καθορίζει ειδικούς κανόνες για το νωπό κρέας, τα δίθυρα μαλάκια, το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα. Οι κανόνες αυτοί καθιστούν άμεσα υπεύθυνους για την υγιεινή των τροφίμων τους διάφορους παράγοντες που εμπλέκονται στην τροφική αλυσίδα μέσω ενός αυτορρυθμιζόμενου συστήματος με τη χρήση της μεθόδου HACCP («ανάλυση κινδύνων και κρίσιμων σημείων ελέγχου»), το οποίο παρακολουθείται μέσω επίσημων ελέγχων που πρέπει να διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές.

Γ. Μόλυνση των τροφίμων

Η μόλυνση των τροφίμων μπορεί να συμβεί με φυσικό τρόπο ή να προκύψει από πρακτικές καλλιέργειας ή διαδικασίες παραγωγής. Για την προστασία της δημόσιας υγείας, τα ανώτατα επίπεδα επιμολυντών τροφίμων, όπως είναι τα νιτρικά ιόντα, τα βαρέα μέταλλα και οι διοξίνες, καθορίζονται και επανεξετάζονται τακτικά. Τα κατάλοιπα στα τρόφιμα μπορούν επίσης να προέρχονται από ζώα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τροφίμων και τα οποία έχουν υποβληθεί σε αγωγή με κτηνιατρικά φάρμακα ή έχουν εκτεθεί σε φυτοφάρμακα ή βιοκτόνα προϊόντα. Καθορίζονται ανώτατα όρια καταλοίπων τα οποία επικαιροποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Κανένα προϊόν διατροφής που περιέχει μη αποδεκτές ποσότητες επιμολυντών τροφίμων δεν μπορεί να διατεθεί στην αγορά της ΕΕ.

Επιπλέον, υπάρχουν κανόνες σχετικά με τα υλικά που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, όπως τα υλικά για τη μεταφορά ή την επεξεργασία των τροφίμων, καθώς και τα υλικά συσκευασίας και τα μαγειρικά ή επιτραπέζια σκεύη. Ένας [κανονισμός-πλαίσιο](#) καθορίζει τις γενικές απαιτήσεις για όλα τα σχετικά υλικά και είδη, διασφαλίζοντας ότι τα εν λόγω υλικά δεν μεταβιβάζουν τα συστατικά τους στα τρόφιμα σε επίπεδα επιβλαβή για την ανθρώπινη υγεία. Μπορούν επίσης να εγκριθούν ειδικά μέτρα σε επίπεδο ΕΕ, τα οποία περιέχουν πιο λεπτομερείς διατάξεις για τα 17 υλικά και είδη που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα και απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι του κανονισμού. Όσον αφορά

τα πλαστικά, για παράδειγμα, έχουν αρχίσει να εισάγονται περιορισμοί στη χρήση της δισφαινόλης Α (Bisphenol A) που χρησιμοποιείται στα πλαστικά μπουκάλια βρεφικής διατροφής.

Δ. Επισήμανση τροφίμων

Το νομικό πλαίσιο σχετικά με την επισήμανση τροφίμων έχει σχεδιαστεί με σκοπό την εγγύηση της πρόσβασης των καταναλωτών σε σαφή, κατανοητά και αξιόπιστα στοιχεία όσον αφορά το περιεχόμενο και τη σύσταση των προϊόντων προκειμένου να προστατεύεται η υγεία και το συμφέρον των πολιτών. Για παράδειγμα, τα αλλεργιογόνα, όπως η σόγια, η γλουτένη ή η λακτόζη, πρέπει να αναγράφονται με σαφήνεια στη συσκευασία. Η βασική καινοτομία του νέου κανονισμού σχετικά με την [παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές](#), που εφαρμόζεται από τον Δεκέμβριο του 2016, είναι η απαίτηση από τους παραγωγούς να αναφέρουν την παρουσία αλλεργιογόνων σε μη συσκευασμένα τρόφιμα, π.χ. σε εστιατόρια και καντίνες, την προέλευση του μη επεξεργασμένου κρέατος (για ορισμένους τύπους κρέατος πλην του βοδινού του οποίου η προέλευση είναι ήδη υποχρεωτικό να αναφέρεται), και την παρουσία απομιμήσεων τροφίμων, όπως είναι τα φυτικά προϊόντα που υποκαθιστούν το τυρί ή το κρέας. Ειδικές διατάξεις σχετικά με την [επισήμανση της προέλευσης](#) καθορίζουν τις λεπτομέρειες που απαιτούνται (με ορισμένες εξαιρέσεις) όσον αφορά την ένδειξη του τόπου εκτροφής και του τόπου σφαγής των προσυσκευασμένων νωπών, διατηρημένων με απλή ψύξη ή κατεψυγμένων κρεάτων χοιροειδών, προβατοειδών, αιγοειδών και πουλερικών.

Η επισήμανση, η παρουσίαση και η διαφήμιση των τροφίμων δεν πρέπει να παραπλανούν τους καταναλωτές. Υπάρχουν σαφείς κανόνες για τους εγκεκριμένους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας (όπως για τα «χαμηλά λιπαρά» ή την «υψηλή περιεκτικότητα σε ίνες» ή δηλώσεις σχετικά με υφιστάμενη σχέση μεταξύ διατροφής και υγείας). Οι εν λόγω ισχυρισμοί πρέπει να βασίζονται σε επιστημονικά στοιχεία και διατίθενται σε δημόσιο μητρώο της ΕΕ.

Ένας νέος κανονισμός σχετικά με [τρόφιμα για συγκεκριμένες ομάδες καταναλωτών](#) καταργεί την έννοια μιας ευρείας κατηγορίας «διαιτητικών» τροφίμων και την αντικαθιστά με κανόνες για συγκεκριμένες ευάλωτες ομάδες καταναλωτών, όπως τα βρέφη και τα μικρά παιδιά, άτομα με ειδικές ιατρικές παθήσεις, καθώς και άτομα που υποβάλλονται σε δίαιτες χαμηλής πρόσληψης θερμίδων για τον έλεγχο του σωματικού βάρους.

Ε. Ουσίες που προστίθενται στα τρόφιμα

Τα πρόσθετα τροφίμων, τα ένζυμα τροφίμων ή οι αρωματικές ύλες τροφίμων — συστατικά γνωστά και ως «βελτιωτικά τροφίμων» — είναι ουσίες που συνήθως δεν καταναλώνονται αυτούσιες και προστίθενται σκοπίμως στα τρόφιμα για να λειτουργήσουν με συγκεκριμένο τρόπο, όπως για παράδειγμα οι χρωστικές ουσίες, οι γλυκαντικές ουσίες ή τα συντηρητικά. Υπάρχουν ήδη κανόνες που διέπουν τη διαδικασία αδειοδότησης, τους όρους χρήσης και την επισήμανση αυτών των ουσιών. Το ίδιο ισχύει και για τα συμπληρώματα διατροφής όπως είναι οι βιταμίνες και τα ανόργανα στοιχεία, που μπορούν να προστίθενται στα τρόφιμα για να τα εμπλουτίσουν ή για να τονίσουν τα ιδιαίτερα θρεπτικά χαρακτηριστικά τους, υπό την προϋπόθεση

ότι περιλαμβάνονται στους ειδικούς καταλόγους των επιτρεπόμενων ουσιών και των επιτρεπόμενων πηγών τους.

ΣΤ. Υγεία των ζώων και των φυτών

Οι κανόνες της ΕΕ περιλαμβάνουν γενικές διατάξεις σχετικά με την εποπτεία, την κοινοποίηση και την αντιμετώπιση των μολυσματικών ασθενειών και των φορέων τους προκειμένου να διαφυλάσσεται η ασφάλεια της τροφικής αλυσίδας. Το [ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων](#) έχει θεσπιστεί για να διασφαλίζεται η συμμόρφωση προς τη νομοθεσία περί τροφίμων και ζωοτροφών και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων. Τον Μάιο του 2013, η Επιτροπή παρουσίασε μία νέα δέσμη νομοθετικών μέτρων, η οποία περιλαμβάνει προτάσεις σχετικά με την υγεία των ζώων και των φυτών, το φυτικό αναπαραγωγικό υλικό και τους επίσημους ελέγχους. Η δέσμη μέτρων παρέχει μία βασισμένη περισσότερο στον κίνδυνο προσέγγιση για την προστασία της υγείας των ζώων, η οποία έχει ως στόχο την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των επίσημων ελέγχων προκειμένου να αποφεύγονται στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό οι κρίσεις και οι απάτες στον τομέα των τροφίμων. Η νέα ενωσιακή νομοθεσία για την υγεία των ζώων (κανονισμός σχετικά με τις [μεταδοτικές ασθένειες των ζώων](#)), που εγκρίθηκε τον Μάρτιο του 2016 και θα αρχίσει να εφαρμόζεται από τον Απρίλιο του 2021, επικεντρώνεται στην πρόληψη και την εξάλειψη ασθενειών των ζώων, καθορίζοντας επακριβώς τις ευθύνες και διασφαλίζοντας έγκαιρη διάγνωση και έλεγχο. Το νέο φυτοϋγειονομικό καθεστώς (κανονισμός σχετικά με [προστατευτικά μέτρα κατά των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών](#)) αποσκοπεί στην προστασία των καλλιεργειών, των φρούτων, των λαχανικών και των δασών από την εισβολή ή την εξάπλωση επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών ή ασθενειών. Θα τεθεί σε εφαρμογή κατά το μεγαλύτερο μέρος του από τον Δεκέμβριο του 2019, όπως επίσης και ο [νέος κανονισμός για τους επίσημους ελέγχους](#), ο οποίος, στο στάδιο αυτό, θα καλύπτει επίσης την υγεία των φυτών και τα ζωικά υποπροϊόντα.

Z. Νομοθεσία για τις ζωοτροφές και την επισήμανσή τους

Οι επιχειρήσεις ζωοτροφών πρέπει να εξασφαλίζουν ότι όλα τα στάδια παραγωγής, επεξεργασίας και διανομής που βρίσκονται υπό τον έλεγχό τους συνάδουν με τους κανόνες της ΕΕ για την [υγιεινή των ζωοτροφών](#) και πρέπει να διασφαλίζουν την πλήρη ιχνηλασιμότητα των προϊόντων τους. Το μέτρο αυτό περιλαμβάνει επίσης και τις εισαγωγές και εξαγωγές ζωοτροφών από και προς τρίτες χώρες. Οι κτηνοτρόφοι είναι υποχρεωμένοι, κατά τη σίτιση των ζώων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τροφίμων, να διατηρούν στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο τον κίνδυνο βιολογικής, χημικής και φυσικής μόλυνσης των ζωοτροφών, των ζώων και των ζωικών προϊόντων. Μία ειδική οδηγία καθορίζει τα ανώτατα όρια για τις [ανεπιθύμητες ουσίες στις ζωοτροφές](#), συμπεριλαμβανομένων των βαρέων μετάλλων, και απαγορεύει την αραίωση μολυσμένων προϊόντων που προορίζονται για ζωοτροφές. Καθορίζονται κανόνες για την [επισήμανση και την εμπορία των ζωοτροφών](#) με σκοπό, αφενός, την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας των ζωοτροφών και — κατ' επέκταση — προστασίας της δημόσιας υγείας και, αφετέρου, την παροχή επαρκούς ενημέρωσης για τους χρήστες και τους καταναλωτές. Οι διατάξεις σχετικά με τα [κτηνιατρικά φάρμακα](#)

και τις [φαρμακούχες ζωοτροφές](#) έχουν επικαιροποιηθεί από δύο νέους κανονισμούς (κανονισμοί (ΕΕ) [2019/6](#) και [2019/4](#) αντίστοιχα).

Η. Νέα τρόφιμα

Τα νέα τρόφιμα, δηλαδή τρόφιμα των οποίων η κατανάλωση δεν ήταν ευρέως διαδεδομένη πριν από τον Μάιο του 1997, πρέπει να υπόκεινται σε αξιολόγηση ασφαλείας πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά της ΕΕ. Από το 2018, ισχύει ένας [νέος κανονισμός](#), ο οποίος επιτρέπει την ευκολότερη πρόσβαση σε καινοτόμα τρόφιμα, διατηρώντας παράλληλα ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας των τροφίμων. Εισάγει μια απλουστευμένη, κεντρική, διαδικτυακή διαδικασία σε επίπεδο Ένωσης για την έγκριση νέων τροφίμων αλλά και παραδοσιακών τροφίμων που εισάγονται από τρίτες χώρες (τα οποία θεωρούνται νέα τρόφιμα στην ΕΕ). Πριν χορηγηθεί η σχετική άδεια, η EFSA προβαίνει σε συγκεντρωτική επιστημονική αξιολόγηση της ασφάλειας, καθορίζοντας τις προϋποθέσεις για τη χρήση, τον χαρακτηρισμό τους ως τροφίμων και τις απαιτήσεις επισήμανσης. Όλα τα εγκεκριμένα νέα τρόφιμα θα περιληφθούν σε έναν θετικό κατάλογο. Έως ότου η ειδική νομοθεσία για τα τρόφιμα που προέρχονται από κλωνοποιημένα ζώα τεθεί σε ισχύ, τα τρόφιμα αυτά εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να επισημαίνονται αναλόγως.

Θ. Γενετικά Τροποποιημένοι Οργανισμοί (ΓΤΟ)

Ο ΓΤΟ είναι «ένας οργανισμός, εξαιρουμένων των ανθρώπινων όντων, του οποίου το γενετικό υλικό έχει τροποποιηθεί κατά τρόπο που δεν συμβαίνει φυσιολογικά με τη σύζευξη ή/και τον φυσιολογικό ανασυνδυασμό.»^[1] Τα φυτά μπορούν, με τη σύγχρονη βιοτεχνολογία, να τροποποιηθούν. Μπορούν, για παράδειγμα, να καταστούν ανθεκτικά στις ασθένειες ή είναι δυνατόν να αυξηθεί η απόδοσή τους. Κατ' εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης, η ΕΕ έχει θεσπίσει ένα αυστηρό νομικό πλαίσιο για την καλλιέργεια ή την εμπορική διάθεση των ΓΤΟ που χρησιμοποιούνται σε τρόφιμα ή ζωοτροφές. Προτού διατεθεί στην αγορά ένας ΓΤΟ, η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA), σε συνεργασία με τους επιστημονικούς φορείς των κρατών μελών, διενεργεί επιστημονική εκτίμηση της επικινδυνότητας για να αποκλειστεί κάθε κίνδυνος για την υγεία των ανθρώπων ή των ζώων, ή ακόμη και κίνδυνος για το περιβάλλον. Η Επιτροπή, αφού λάβει τη γνώμη της EFSA (η οποία μπορεί να αποκλίνει από το δικό της πόρισμα), εκπονεί σχέδιο απόφασης για τη χορήγηση ή την άρνηση χορήγησης άδειας, το οποίο τίθεται σε ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία που διεξάγει μία επιτροπή εμπειρογνομόνων αποτελούμενη από εκπροσώπους των κρατών μελών. Σε περίπτωση που δεν διατυπωθεί γνώμη, αν για παράδειγμα δεν επιτευχθεί ειδική πλειοψηφία υπέρ ή κατά της έγκρισης, η τελική απόφαση εναπόκειται στην Επιτροπή. Πρέπει να εξασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα των τροφίμων ή των ζωοτροφών που παράγονται από ΓΤΟ ή περιέχουν ΓΤΟ και των οποίων η διάθεση στην αγορά της ΕΕ έχει εγκριθεί και πρέπει να φέρουν σαφή επισήμανση, προκειμένου οι καταναλωτές να είναι σε θέση να προβαίνουν σε τεκμηριωμένες επιλογές. Τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα [να περιορίζουν ή να απαγορεύουν](#) την καλλιέργεια φυτών που περιέχουν γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς (ΓΤΟ) στην επικράτειά τους, ακόμη και αν αυτό επιτρέπεται σε επίπεδο ΕΕ.

[1] Οδηγία 2001/18/ΕΚ (ΕΕ L 106 της 17.04.2001).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Στον απόηχο του σκανδάλου με το κρέας αλόγου και άλλων κρουσμάτων απάτης στον τομέα των τροφίμων, το Κοινοβούλιο ζήτησε την υποχρεωτική αναγραφή της καταγωγής, ειδικότερα όσον αφορά το κρέας που χρησιμοποιείται ως συστατικό σε επεξεργασμένα τρόφιμα. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμφώνησαν επί νέων κανόνων για πιο αυστηρούς επίσημους ελέγχους όσον αφορά τα τρόφιμα, με στόχο τη βελτίωση της ιχνηλασιμότητας των τροφίμων και την καταπολέμηση της απάτης. Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, το Κοινοβούλιο κατόρθωσε να ενισχύσει τα μέτρα εφαρμογής των διατάξεων σε σχέση με δόλιες ή παραπλανητικές πρακτικές. Το Κοινοβούλιο είναι επίσης ιδιαίτερος προσεκτικό όσον αφορά τις απειλές για την υγεία των καταναλωτών που σχετίζονται με τα κλωνοποιημένα ζώα και τα νανοϋλικά ή τους ΓΤΟ. Ελέγχει σχολαστικά και συχνά αντιτίθεται σε σχέδια προτάσεων για έγκριση ή ανανέωση της έγκρισης όσον αφορά νέα γενετικά τροποποιημένα φυτά, όπως ο αραβόσιτος ή η σόγια.

Μετά τις ανησυχίες που διατυπώθηκαν σχετικά με τους κινδύνους που ενέχει η χρήση της ζιζανιοκτόνου ουσίας glyphosate στη γεωργία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το 2018, σύστησε ειδική επιτροπή (PEST) για να εξετάσει τη διαδικασία έγκρισης των φυτοφαρμάκων στην ΕΕ. Κατά τη διάρκεια της αναθεώρησης της γενικής νομοθεσίας για τα τρόφιμα, που είχε ως στόχο τη ενίσχυση της διαφάνειας σε όλη την αλυσίδα τροφίμων, το Κοινοβούλιο αγωνίστηκε προκειμένου να διασφαλίσει ότι δημοσιεύονται μελέτες σχετικά με την ασφάλεια του εκάστοτε προϊόντος προτού εγκριθεί η διάθεσή του στην αγορά.

Tina Ohliger
05/2019

